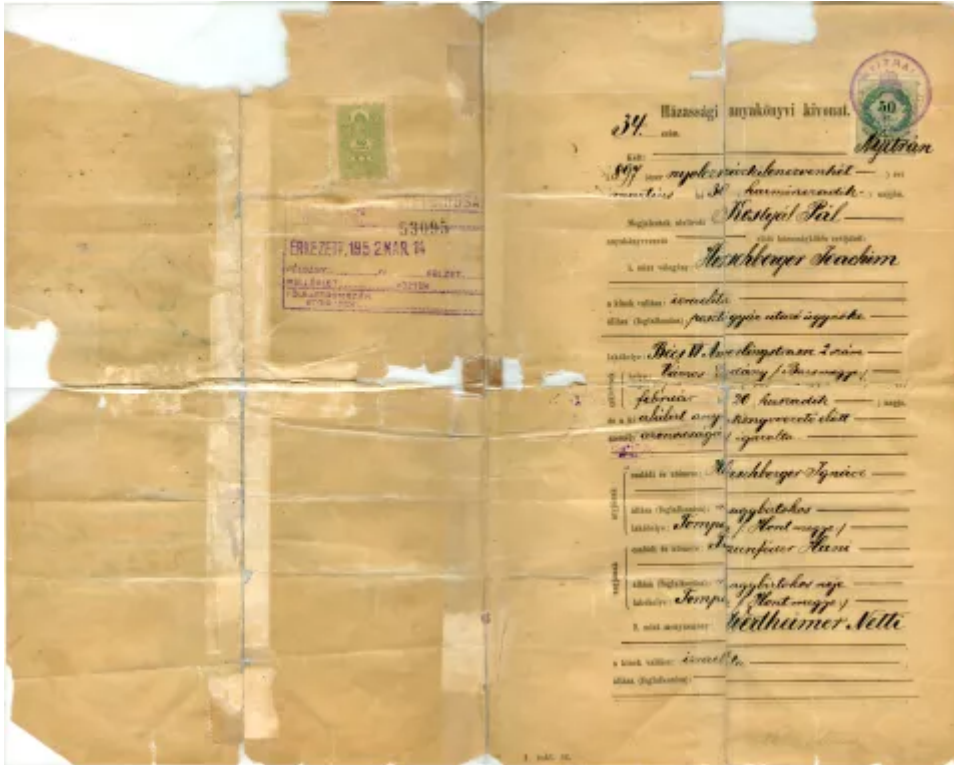

Hirschberger Joachim Házassági Anyakönyvi Kivonata

Ez apai nagyapám és nagyanyám Nyitrán, 1897-ben kiállított házassági anyakönyvi kivonata.

Apai nagyapám anyakönyvezett neve Hirschberger Joachim volt, a nagyapja után, aki 1791-ben született Petschauban [Petschau Csehországban van, Karlovy Varytól délre, ma Bečov nad Teplounak hívják. -- A szerk.].

A nagyapámnak volt egy szövőgyára, és volt egy lótenyészet is, habár ez a legendák körébe tartozik, és nem tudom, hogy mennyiben volt igaz. Jellemző még nagyapám üzleti érzékére, hogy az 1920-as években már egy mozit is bérelt vagy tulajdonolt, ezt nem tudom pontosan, Budapesten, a Visegrádi utca 11-ben. Ez volt a Diana mozi. [A Visegrádi utca 11/a. számú ház nyitott belső udvarában működött a Diana mozi. Nem tudjuk pontosan, hogy mikor indult, 1914-ből van adat róla. Egyike volt azoknak a moziknak, amelyeknek nem sikerült átmenteniük magukat az 1930-as évek elején a némafilm korszakából a hangosfilm korszakába. -- A szerk.]

Az 1928--29-es világválság lehetett az alapja annak, hogy tönkrement a szövőgyár, tönkrement a lótenyészet. És a nagyapám 1930. december 4-én öngyilkos lett. Ott laktak akkor Budapesten, a Rákóczi úton, és ő kiugrott a negyedik emeleti lakásuk előtt a körfolyosóról az udvarra, és meghalt.

Nagyanyám, Wertheimer Netti 1874-ben született. Tízen voltak gyerekek. Úgy anyakönyvezték, hogy Netti, de nekem mindig Anna nagymama volt. Az Anna nagymama soha nem tanult meg rendesen magyarul, csak németül beszélt. Ez egy nagyon vallásos ortodox család volt. Azt hiszem, hogy az Anna nagymama nagyon vallásos lehetett. Onnét gondolom, mert a gyerekkoromra úgy emlékszem vissza, hogy megtartottak minden ünnepet, a nagymama templomba is járt a nagyobb

ünnepeken. Mivel a nagymamám unokatestvére és a nagyapja is főrabbi volt, érthető, hogy ő tényleg vallásos asszony volt, aki mindent betartott. De a nagyapám már egy neológ családból származott. Nagymamának volt egy gyönyörű, fekete ünnepi csipkekendője. És azzal ment mindig, amikor templomba ment hosszúnappor. Az volt a szokás, hogy a nagymamát elkísértük a templomba, otthagytuk, ő egész nap ott imádkozott, a család egy része még böjtölt is. Este érte kellett menni, és amikor hazajött, akkor jött a gyönyörű ünnepi vacsora. Tényleg szép szokások voltak egyébként, egy hely mindig üresen állt annak, hogyha valaki jön.

Az apai nagyszüleim a Rákóczi út 62-ben laktak. Ez egy gyönyörű, legalább öt- vagy hatszobás nagypolgári lakás volt, csodaszép selyemtapétákkal végigtapétázva, nagyon szép bútorokkal, festményekkel, rengeteg könyv volt, illett tudni még a németen kívül is egy nyelvet. Apámék családja németül úgy beszélt, mint magyarul. Apám maga is meg a nagybátyám, mindegy volt nekik, hogy németül vagy magyarul beszélnek-e. Náluk természetes volt, hogy sokszor németül beszéltek. Apámék családjában a napi politikai élet beszédtema volt, vitatkoztak, újságot járattak. Egy kifejezetten liberális szellemű család volt, és amellettszabadgondolkodó, mindenre nyitott család volt apáméké.